

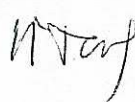
ÜLEVAADE

ARUKÜLA PÔHJAVEEREOSTUSEST

Koostanud:

Tegevdirektor E. Otsa

Asedirektor M. Liitmaa

Vaneminsener H. Tang

TALLINN 1994

ÜLEVAADE

ARUKÜLA PÕHJAVEEREOSTUSEST

1. Reostuse ilmnemine ja esmased abinõud reostuse leviku tõkestamiseks

Kohaliku elanike sõnade järgi ilmusid esimesed märgid põhjaveereostusest Arukülas 1993 a. novembri algul. Avarii ise toimus eeldatavasti kuu või kaks varem.

Esimesed naftareostuse tunnused ilmnest järgmistesse kaevudesse: Jaama tn. 7/9 (10. novembril), Jaama 8 (25. novembril) ja Jaama 13, 15 ning Kadaka 4 (2. detsembril). Päev-päevalt reostus laienes ja aasta lõpuks oli reostunud juba umbes 50 kaevu.

Raasiku Vallavalitsus ei osanud hinnata reostuse ulatust ja ohtlikkust. Juhtunust ei teatatud kohe keskkonnakaitse töötajatele, vaid püüti oma jõududega reostust likvideerida. Rakendatud abinõud ei aidanud ja naftareostus levis kiiresti edasi.

Harju Keskkonnanaamet lülitas reostuse uuringutesse 10. detsembril 1993.a., mil nende poolt võeti esimesed põhjavee proovid ja anti keemiliseks analüüsiks Eesti Keskkonnauuringute Kesklaborisse. Analüüsitulemustest selgus, et Jaama ja Kadaka tänaval on kümnekond kaevu reostunud kütteõliga, mis erineb oluliselt tavalisest majanduskütusest. Ühtlasi selgus, et tegemist on ulatusliku põhjaveereostusega, mis kiiresti levib.

15. detsembril lülitasid Raasiku Vallavalitsuse palvel uuringutesse RAS "Keila Geoloogia" hüdrogeoloogid. Geoloogid alustasid kaevudes veetasemete ja vee peal oleva õlikihi paksuse mõõtmist. Selleks ajaks oli osadel reostuskolde läheduses elavatel inimestel tekkinud nahalööbed ja kipitus kurgus.

Peale konsulteerimist Keskkonnaministeeriumi ja Kesklabori

spetsialistidega keelas Raasiku Vallavalitsus reostatud kaevuvee tarbimise ja alustas 11.detsembril joogivee vedu paakautodega.

Reostuse leviku uuringuid jätkasid Harju Keskkonnaamet ja RAS" Keila Geoloogia". Põhjavee analüüse tehti Eesti Keskkonnuuringute Kesklaboris.

Detsembri jooksul analüüsis labor 7 põhjavee-, 8 kütuse- ja ühe pinnaseproovi. Analüüsid tehti eesmärgiga selgitada välja reostava kütuse koostis ja reostuse tekitaja ning määrata leviku piirid. Reostava kütteõli analüüsil selgus, et see sisaldab peale alkaanide veel suhteliselt palju tolueeni, ksüleene (eriti orto- ja paraksüleeni), stüreeni ning tema derivaate ja veel mitmesuguseid aromaatsid süsivesinikke, milliseid ei õnnestunud identifitseerida gaasikromatograafilisel meetodil.

Reostuse põhjustaja kindlakstegemiseks tehti Keskkonnuuringute Kesklaboris kaheksa analüüsi. Analüüsitulemuste põhjal selgus, et individuaalelamute Jaama 7, Jaama 9, Jaama 10, Kadaka 6 ja Aruküla Leivatööstuse õlimahutites olev kütus ei ole identne ega sarnane reostunud kaevudes veepinnal oleva kütteõliga. Reostunud kaevudest võetud proovide kromatogrammide olid sarnased Aruküla A\S "Tapp" puidutööstuse õlihoidlast võetud proovide kromatogrammidega.

1993.a. lõpuks olid üle vaadatud geoloogide poolt kõik reostatud kaevud, koostatud kaevude kadaster ja saadud esialgne ülevaade reostuse leviku piiridest.

EV Keskkonnaministeeriumi juhtimisel hakati 1994.a. jaanuari algul koostama abinõude kava reostuse lokaliseerimiseks. Töötati välja konkreetne tegevuskava ja finantseerimise plaan. 10.01.1994.a. pöördus Raasiku valla volikogu peaminister M.Laari poole taotlusega katta vabariigi eelarvest Aruküla aleviku veereostusega seotud kulud ja samuti uue veetrassi projekteerimisehitamiskulud. Nimetatud taotlust toetas Keskkonnaministeerium oma kirjaga 6-5/375 17.01.1994.a.

Kahjuks ei olnud võimalik vabariigi eelarvest katta ülalnimetatud kulusid. Raasiku Vallavalitsus pöördus 26.01.1994.a. Eesti Keskkonnafondi poole kulude katteks laenu saamiseks. Keskkonnafond eraldas 125 209.- Kr. uurimistöödeks ja reostunud põhjavee väljapumpamiseks.

EV Keskkonnaministeerium tegi Eesti Keskkonnauuringute Kesklaborile ülesandeks koordineerida Aruküla vee reostuse

uuringuid ja puhastustöid.

Edaspidised tööd Aruküla avariiga seoses jätkusid Kesklabor koordineerimisel järgmistes suundades:

1. Elanikkonna ja ametkondade informeerimine reostuse levikust ja sellega kaasnevast ohust. Töö toimus pidevate kontaktide kaudu ajakirjanike, Keskkonnaministeeriumi, Harju Keskkonnaameti, RAS "Keila Geoloogia", a/s "Mavese", Harju Politseiprefektuuri ja Raasiku vallavalitsusega. 8. ja 25. veebruaril ning 15. märtsil toimusid laboris nõupidamised reostuse uuringu ja likvideerimisega tegelevate organisatsioonide osavõtul (vt. protokollid lisas). Samuti võtsid hr-d. R.Ratas, V.Tassa, E.Otsa ja H.Tang osa Aruküla rahvakoosolekust 5. märtsil. Koosolekul tutvustati kohalikke elnikke uurimis- ja puhastustööde käiguga ja kooskõlastati edaspidist tegevuskava.

Kesklabori esindajad (hr. E.Otsa ja H.Tang) võtsid osa Raasiku valla volikogu koosolekust 18. märtsil ja 4. aprillil, kus nad informeerisid kohaliku omavalitsust reostunud põhjavees leiduvatest toksilistest ühenditest ja reostuse leviku ala suurenemisest.

Alates 1993.a. detsembrist on Keskkonnaministeerium informeerinud pidevalt vabariigi üldsust Aruküla avariiga seotud probleemidest. Esimene pikem kokkuvõtlik artikkel ilmus "Rahva Hääles" 26.01.1994.a. Alates sellest ajast on peaaegu iga nädal andnud Eesti Keskkonnauuringute Kesklabori tegevdirektor hr. E.Otsa täiendavat infot ajakirjandusele, raadiole ja televisioonile Aruküla reostuse kohta, milles ta on pidevalt hoiatanud reostustsoonis elavaid inimesi tarvitamast reostunud kaevuvett joogi- ja majandusveena.

2. Jätkati analüüside tegemist reostuse leviku piiride täpsustamiseks ja reostunud põhjavees leiduvate ohtlike ainete täpsustamiseks. Tehtud tööde kirjeldus koos selgituste ja kromatogrammidega on esitatud eraldi aruandena: "Ülevaade Aruküla põhjaveereostusega seotud keemilise analüüsi tulemustest".

Jaanuaris - veebruaris analüüsiti 12 pinnaseproovi ja 7 proovi õlihoidlatest põhjavee reostusallika täpsustamiseks (A/S "Tapp" õlimahutite pealt võetud proovid, pinnas ettevõtte territooriumilt jne.).

Alates 10. jaanuarist on labor kogu aeg analüüsinud Aruküla

elanike endi poolt kohale toodud nõuetele vastavaid proove, samuti on proove käinud võtmas 9. veebruaril, 18. märtsil, 7. aprillil ja 17. märtsil Kesklabori töötajad E. Otsa, M. Liitmaa ja H. Tang. Proove analüüsiti gaasikromatograafilisel, fluorestsents-spektromeetrilisel ja vedelik-vedelik kromatograafilisel (fenoolide sisalduse määramiseks) meetodil.

Käesoleva aruande valmimise ajaks on analüüsitud kokku 61 kaevu vett, neist mõnda korduvalt. Analüüside põhjal on selgunud reostuse leviku esialgne pilt, mida on kujutatud aruandele lisatud plaanil.

Uuringute tulemusena saadud plaanil on näha, et reostuse areaal on välja veninud piki põhjavee liikumissuunda NNO - SSW suunas. Tugevasti reostunud ala on umbes 12 ha (Jaama - Suvila tänavaid pidi umbes 800 m ja ristisuunas ulatub reostuse levik pea 350 meetrini). Reostavate ühendite kogu levikuala on umbes 80 ha.

Reostunud põhjavees leiduvate keemiliste ühendite täpsemaks identifitseerimiseks telliti koostöös Harju Prefektuuriga lisaks gaasikromatograafilisele analüüsile kromatomass-spektroskoopilised analüüsid Keemia Instituudist.

Analüüsitulemustest selgus, et näiteks Jaama tn. 10 kaevus sisaldub umbes 62 erinevat keemilist ühendit. Suhteliselt suuremas koguses sisaldub 20 ainet. Nendest ohtlikumad on järgmised:

1. ksüleenid (orto-, para- ja metaksüleen)
2. toluen
3. stüreen ja metüülstüreenid
4. trimetüülbenseeni eri isomeerid
5. indeen ja tema derivaadid
6. naftaleen ja tema derivaadid

Selline kütteõli koostis viitab sellele, et ta sisaldab arvatavasti katalüütilise pürolüüsi jääkprodukte.

Seda kinnitab ka TTÜ Kütustekeemia ja Tehnoloogia õppetooli juhataja, professor L.Möldri ekspertiis 14.02.1994.a. Nimetatud ekspertiisis klassifitseeriti see kütteaine pürolüüsiõli töötlemise vahesaadusena või jäägina. Selle kütteaine ohtlikkus seisneb selles, et ta sisaldab palju aroomaatseid süsivesinikke ning tema põlemisel eraldub palju tahma ja kantserogeenseid ühendeid. Põhjavette sattumisel on ta toksiline.

3. Jätkati kaevudes ja puuraukudes veetasemete ja reostava õlikihi paksuse määramist.

RAS "Keila Geoloogia" alustas välitöid Arukülas 16. 12. 1993. a. A/s "Tappi" õues puuriti 3 madalat puurauku reostuse tuvastamiseks ja viis 10..11 m sügavust puurauku reostunud vee väljapumpamiseks. Esialgu pumpas õli välja a/s "Tapp" (alates 19.01.94) ja o/ü "Ruu" (20..24.01.94). Veepinna taseme- ja õlikihi paksuse vaatlused toimusid koostöös "Ruu" spetsialistidega kokku 26 kaevust ja puuraugust asula keskosas. Kokku teostati 90 mõõtmist õli- ja veenivoode indikaatoriga. Kütuse pinnasesse sattumise koha selgitamiseks võeti proove mahutiruumi põrandalt ja mahutite seintelt, samuti avati vana kaev katlamaja kõrval, kust võeti 2 pinnaseproovi.

Töö tulemusena koostati põhjavee isohüpside ja õlikihi isopahhüütide kaardid eri kuupäevadel, millest nähtub, et suurim õlikihi paksus põhjaveel on Jaama - Nurme - Männiku põik - Piiri tn. piirkonnas. Reostusallikat tuleb otsida, arvestades põhjavee liikumissuunda, mainitud ala põhja- või kirdeservalt.

4. Alustati reostuskolde lokaliseerimist reostunud põhjavee väljapumpamise teel.

A/s "Maves" alustas puhastuspumpamisi Arukülas 15. veebruaril 1994. ja need toimusid kuni 24. märtsini 21 päeval kokku 11 kaevust ja selleks "Keila Geoloogia" poolt spetsiaalselt puuritud puuraugust. Peamiselt pumbati Jaama 7/9 ja Jaama 8 kaevudest ja samas asuvatest puuraukudest. Kokku pumbati reostunud vett välja 97 m³. Puhta õli sisaldus väljapumbatavas vees oli hinnanguliselt 2..3 %. Reostatud vesi veeti kokkuleppel Harju Keskkonnaametiga Kehra prügimäele, kuna Arukülas endas ei leitud võimalust vee separeerimiseks. Katseliselt viidi õli kahel korral ka Aruküla veinitööstuse settetiikidesse, mis oli "Mavese" arvates parem lahendus, kui vedu Kehra. Vee vedu settetiikidesse keelati valla-valitsuse poolt 22.02.04., hoolimata looduskaitse-inspektor hr. E.Tomani selgitustest.

Viimastel kordadel esines kaevudes vaid alla 1 mm paksune õlikile, mis viitab pumpamise efektiivsusele (esialgne õlikihi paksus küündis 1 meetrini). Samuti võis täheldada esimesi bakterikolooniaid puuraukude vees, mis annab lootust isepuhastusprotsesside käivitumisele.

Kokkuvõte ja soovitused tööde jätkamiseks:

1. EV Keskkonnaministeeriumi juhtimisel on piiritletud Aruküla alevikus reostatud põhjaveega ala. Sel alal elavad inimesed ei tohi tarvitada kaevuvett joogiks ja majandusveeks. Pidevalt jälgitakse reostuse levikut ja täpsustatakse erinevate reostavate keemiliste ühendite leviku dünaamikat.

2. Kindlaks on tehtud olulisemad reostavad ained Aruküla põhjavees TA Keemia Instituudi ja Eesti Keskkonnauuringute Kesklabori poolt.

3. Harju Politseiprefektuur on lõpetamas kriminaalasja reostuse põhjustaja väljaselgitamiseks.

4. Raasiku Vallavalitsus on taganud elanike varustamise kohaleveetava joogiveega. Tellitud on veevärgi projekt reostatud ala veevarustuse tarbeks.

5. Mõõdistatud on Aruküla kaevude ja puuraukude veetasemed ja reostava õlikihi paksuste muutused (RAS "Keila Geoloogia ja o/ü "Ruu").

6. Häid tulemusi saavutati reostuskolde lokaliseerimisel reostunud põhjavee väljapumpamisega (A/S "Maves").

7. Käesoleva ajani on andmata toksikoloogiline hinnang seoses Aruküla põhjaveereostusega. Hinnangu koostamisega tegelevad Keemilise ja Bioloogilise Füüsika Instituut ja Harjumaa Tervisekaitsetalitus.

Edaspidise töö käigus tuleks teha:

1. Seada sisse pidev seire reostuse leviku ala piiritlemiseks ja reostuse dünaamika uuringuteks.

2. Informeerida pidevalt elanikkonda reostuse seisundist ja ohtlikkuse astmest.

3. Reostava õli kogunemisel kaevudesse alustada uuesti tema väljapumpamist.

4. Uurida põhjavee aereerimise võimalusi tema isepuhastumise soodustamiseks. Selgitada võimalusi reostatud põhjavee puhastamiseks adsorptsioonikolonnides ja järelpuhastamiseks bioremidatsiooni meetodil.

5. Arvestades pindmise põhjaveehorisondi vähest kaitstust

ja kohati märgatavat varasemat reostust, peaks jätkama Aruküla joogiveevarustuse lahendamist tsentraalse veevärgi väljaehitamiseega.

6. Vaja oleks süstematiseerida Eestisse veetavad kütteõlid nende potentsiaalse keskkonnaohtlikkuse alusel ja töötada välja vastavad normatiivid.

7. Vaja oleks moodustada EV Keskkonnaministeeriumi ja EV Sotsiaalministeeriumi (Riigi Tervisekaitsekeskuse) baasil ühine töörühm ning kaasata sinna teadusasutuste spetsialiste selleks, et töötada välja juhendid ning normid käitumiseks keskkonnaohtlike avariide korral.

Koosoleku protokoll

Tallinnas, (8. veebruar 1994 kell 11.00)

Osa võtsid hr-d Otsa, Tomann, Kala, Laidla, Võsu, Liitmaa, Metsur ja Tang.

E. Kala tutvustas "Keila Geoloogia" poolt läbiviidud uuringuid - a/s "Tappi" õue on tehtud 3 puurauku, kust kahes ei avastatud midagi. Need likvideeriti. Puurauk on tehtud ka Jaama 10 ette (majaomanik ei luba oma kaevu kasutada) ning 9. veebruaril puuritakse kaev Kaasiku tänavale. Kuigi reostus ei levi eriti "Tappist" itta (ilmselt toimib filtrina liivalääts), on viimasel ajal õlilõhna tunda ka Vaarika ja Sõstra tn. kaevudes. Läände ja lõunasse ulatub reostus 400 m kaugusele.

Arutati võimalust teha kindlaks õlireostus "Tappi" mahuti-ruumi põranda alt. Leiti, et ei ole mõtet puurida betooni üht puurauku - tulemus liialt juhuslik. 6...8 puuraugu puurimine aga väga kallid. Mõeldav oleks teha väikese läbimõõduga puurauke õhu-proovide imemiseks. "Keila Geoloogia" esindajad Kala ja Võsu tegid uurijale ettepaneku lõhkuda lahti vana kaev, et kontrollida selle tamponeerimise kvaliteeti.

E. Otsa: 1. Tuleb võtta proov PA 1-st (õlikihist) - "Keila Geoloogia" lubas tuua selle nädala pärast.

2. Lahti lõhkuda tuleb salvkaev.

3. 9. veebruaril tuleb uurija juuresolekul tingimata võtta pitseeritud proov "Tappi" hoidlast.

4. Analüüsid tuleb võtta ka Jaama 8 kaevust.

5.E. Otsa esitas küsimuse, kas uurija tahab juurde veel ekspertiise (vajaduse korral ka Keemilise ja Bioloogilise Füüsika Instituudist) või piisab olemasolevaist.

Uurija Laidla esitas oma seisukoha: "Tappi"-le ja valla-valitsusele on vaja selgeks teha, et uurimistööde maksumus süüdlase selgitamiseks tuleb süüdlasel nagunii kinni maksta, kuid kohtu kaudu läheb see palju kallimaks. Kaevu on lubanud lahti kaevata "Tappist" hr. Ilves.

Koosolijad esitasid soovi, et "Keila Geoloogia" teeks tehtud töö vahekokkuvõtte ja eelarve.

Koosoleku protokoll

Tallinnas, (25. veebruar 1994).

Kohal viibisid hr-d Tassa, Kala, Võsu, Metsur, Liitmaa, Laidla, Veemre, Purga ja Tang.

M. Metsur - Raha analüüsideks ja ekspertiisideks, mis on vajalikud uurimisele, peaks maksma siseministeerium, pärast maksab selle kinni süüdlane.

Urija Laidla - Politsei on oma eelarve peal ja trahviraha meile ei tule. Selliseid suuri majandusasju pole meie menetluses veel olnud.

Metsur - On olnud kogemusi, et lõpuks jookseb kohtuasi tühja - liialt palju aega on mööda läinud ja kogenud advokaat kaitseb süüdlase ära. Targem on kulutada raha veevärgi rajamiseks.

Kala - Uurimis- ja kohtukulud lähevad nii suureks, et "Tapp" läheb pankrotti ja seda ei kannata välja ka valla eelarve. Minul on muutunud arvamus reostaja suhtes - "Tappis" pole faktiliselt jälgi reostusest. Hr. Kooli mäletab hästi, mil ehitati kütusehoidla põrandat - see tehti väga korralikult, sealt ei saa midagi läbi voolata. Põranda ehitamise dokumentatsioon on Heller Lepikul (telef. 490-710).

Võsu - Kütus kontsentreerub "Tappi" lähedale. Nägin ise, kuidas kütus lausa jookseb Jaama 7/9 kaevu (veepind virvendab). Peale ühes Aruküla kaugemas eramus toimunud tulekahju sai selgeks, et see kütus sööb läbi kummilõdvikud.

Laidla - "N-Terminaali" tuli selline kütus augusti lõpus.

Võsu selgitab täpsemalt reostuse levikut ja õlikihi paksust tänaseks päevaks. Ühtlasi soovib ta, et vallavanem annaks korralduse avada Piiri 14 kaev.

Laidla - Teeme täpselt kindlaks, kes kust kütust on toonud, TTÜ spetsialist Laid vaatab üle katlamajad.

Tassa - Küsimus on, kuhu panna väljapumbatav reostatud vesi? Siin on vaja valla seisukohta. Kui seda vedada Kehra või Tallinnasse, kes siis maksab? "Ookean" võtab tonni pilsivee eest 150... 180 krooni. Reostuse maht on paarsada m³, lisaks meeste palk -

kokku 50 000 Kr. kuus.

Metsur - Seni vedasime Kehra prügimäele. Kas läheduses on mõni turbasoo?

Kala - Lähedal on Järsi raba.

Veemre - Vastuväiteks on see, et Järsi rappa on rajatud kalakasvatuseks ringkanal, samuti käib rahvas seal ujumas.

Purga - "Sõpruse" puhastusseade ei tule kõne alla.

Tassa informeeris kohaletulnuid, et Keskkonnaministeerium finantseerib laenuna Keskkonnafondist avarii likvideerimistöid ja uuringuid 125 000 krooniga.

Metsur - Kõige lihtsam oleks leida õlise vee hoidmise koht Arukülas, kus ta separeerub, õlipüüdjast kooritakse õli ja vesi lastakse puhastusseadmesse. Kergemad fraktsioonid auruvad. Me peame kõrvaldama vaba õli kihi veelt, muidu ei alga vee bakteriaalne puhastumine.

Laidla informeeris koosolekut, et "Tapp" sai kütust 15-16. septembril.

M. Liitmaa - OTSUS: "Keila Geoloogia" toob vahearuande Keskkonnauuringute Kesklaborisse, kust koopiad toimetatakse uurija Laidlale, vallale ja Harju Keskkonnaametisse (2. märtsiks 16.45).

Vallavanem Veemre kutsub kõiki rahvakoosolekule Arukülas 5. märtsil kell 12.00.

Koosoleku protokoll

Tallinnas, (15. märts 1994).

Kohal viibisid hr-d Tassa, Otsa, Müürisepp (Keemia Instituut), Liitmaa, Tang, Veemre, Rannamäe (Riigi Tervisekaitse Keskus), Laidla.

Rannamäe tutvustas Tervisekaitse Keskuse tööd Aruküla veereostuse kindlaksmääramisel - esimene proov toodud novembri algul. Siis informeeriti valda ja Harju Keskkonnaametit. Edasi tutvustas ta Tervisekaitse Keskuse kriteeriume reostuse määramiseks: reostunuks loetakse vesi, mille naftaproduktide sisaldus on üle 0,3 mg/l, sellisel veel reeglina ka lõhn 3 palli.

Liitmaa - Meile toodi esimesed proovid 9. detsembril 1993.

Tassa - Tõsisemalt sai töö käima alles detsembri lõpus. Varem oli asi jooksnud umbe maakonna tasandil. Tervisekaitse analüüsid ei näita muud peale naftaproduktide üldsisalduse.

Otsa selgitab, et 0,3 mg/l on Tervisekaitse Keskuses kasutatava metoodika alampiir. Sellisest kriteeriumist ei saa ometi lähtuda, eriti kui arvestada, et see norm käib toornafta kohta. Joogiveestandardi projektis on lubatud naftaproduktide kogusisaldus 0,05 mg/l, mis vastab WHO soovitustele. Seejuures tuleb identifitseerida reostavad ained eraldi ja vaadata, kas mõni nendest ei ole eriti toksiline. Aruküla avarii juures ongi tegemist just selliste toksiliste ühenditega nagu tolueen, ksüleenid, stüreenid ja muud aromaatsed süsivesinikud. Vaja on, et Tervisekaitsekeskus annaks neile ainetele lubatud normid. Vanad NSVL-i GOST-id selleks ei kõlba.

Rannamäe - Me tahame kehtestada lähitulevikus uued Joogiveestandardi normid. Kohtus neid praegu arvesse ei võeta.

Müürisepp väidab, et see pole üldse tavaline naftaprodukt ja seetõttu on isegi 50 µg/l liiga kõrge.

Veemre teatab, et reostus on juba levinud teisele poole Tallinna maanteed.

Otsa tutvustab Kesklabori analüüsimetoodikat gaasikromatograafil.

Müürisepp - Põhitegur selles kütuses on väga mürgiste tervistkahjustavate komponentide sisaldus, mida on alla 1 %. Esineb alifaatseid, aroomaatseid ja polüaromaatseid süsivesinikke. Millised on nende WHO piirnormid?

Otsa - Benseen 5 µg/l, polüaromaatsed (summaarne) 0,2 µg/l, toluen 1 mg/l, ksüleen 10 mg/l, kantserogeenid (bensopüreen) 0,05 µg/l. Tänane nõupidamine peaks aitama kindlaks määrata meile teadaoleva segu lubatud piirnormi. Vaja oleks toksikoloogilist hinnangut reostavatele ainetele.

Tang - Vaja oleks võtta proovid kütusest, väga reostunud veest ja reostuse piiril olevast (lõhnata) veest.

Saabus Laidla, kes tahtis saada ametlikku paberit, et reostunud kaevude vesi ei kõlba juua, s.h. iga kaevu kohta eraldi. Samuti märkis ta, et Harju Keskkonnaamet ei ole ilmselt saatnud Keskkonnaministeeriumile katlamajade ja õlihoidlate ülevaatuse akte. Tervisekaitse Keskuses on kaduma läinud 13. detsembril saabunud proov.

Veemre informeerib kohalolnuid, et Raasiku vallavalitsuses on olnud infotunnid avarii asjus igal esmaspäeval kell 18.30, reedel kell 11.00 tuleb volikogu laiendatud koosolek.

OTSUS: 18. märtsil lähevad kõik asjast huvitatud kell 11.00 Arukülas toimuvale koosolekule, Kesklabor võtab 10 proovi kaevudest. 3 analüüsi tellib Kesklabor Müürisepalt.